

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 20.7.2016
COM(2016) 482 final

2016/0231 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om bindande årliga minskningar av medlemsstaternas växthusgasutsläpp 2021–2030 för att skapa en motståndskraftig energiunion och fullgöra åtagandena enligt Parisavtalet samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning nr 525/2013 om en mekanism för att övervaka och rapportera utsläpp av växthusgaser och för att rapportera annan information som är relevant för klimatförändringen

(Text av betydelse för EES)

{ SWD(2016) 247 final }

{ SWD(2016) 248 final }

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

I oktober 2014 enades Europeiska rådet om ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030. I ramen fastläggs EU:s åtagande i form av ett bindande mål att fram till 2030 minska de inhemska växthusgasutsläppen med minst 40 % jämfört med 1990 års nivåer. Alla sektorer bör bidra till dessa utsläppsminskningar. Europeiska rådet bekräftade att Europeiska unionen ska uppnå detta mål gemensamt och så kostnadseffektivt som möjligt genom en minskning på 43 % i sektorer som omfattas av utsläppshandelssystemet och en minskning på 30 % i sektorer som inte omfattas av utsläppshandelssystemet fram till 2030 jämfört med 2005 års nivåer.

Med aktuella genomförda åtgärder förväntas växthusgasutsläppen inte minska tillräckligt för att nå EU:s mål om en minskning på 40 % fram till år 2030 jämfört med 1990 års nivåer och, i synnerhet, en minskning av växthusgasutsläppen i sektorer som inte omfattas av EU:s utsläppshandelssystem med 30 % jämfört med 2005 års nivåer. Med nuvarande utveckling och med fullt genomförande av nuvarande bindande mål och antagna policyer – avseende bland annat, energieffektivitet, byggnaders energiprestanda, minskade koldioxidutsläpp från vägfordon, förnybara energikällor, deponier, den cirkulära ekonomin eller fluorerade växthusgaser – förutspås utsläpp som omfattas av ansvarsfördelningsbeslutet¹ minska med endast cirka 24 % under 2005 års nivåer fram till 2030. Därför krävs nationella minskningsmål som ger incitament till ytterligare minskningar. I detta förslag fastställs nationella mål i linje med en minskning på EU-nivå i sektorer som inte omfattas av EU:s utsläppshandelssystem med 30 % fram till 2030 jämfört med 2005, på ett rättvist och samtidigt kostnadseffektivt sätt i enlighet med Europeiska rådets godkännande. Medlemsstaterna bidrar till den gemensamma minskningen inom EU fram till 2030 med mål som sträcker sig från 0 % till 40 % jämfört med 2005 års nivåer. Minskningarna enligt denna förordning främjar förbättringar särskilt inom byggnader, jordbruk, avfallshantering och transport.

Genom detta förslag fullgör EU även sina åtaganden enligt Parisavtalet om klimatförändringar. Den 10 juni 2016 lade kommissionen fram ett förslag om EU:s ratificering av Parisavtalet². Detta förslag var en följd av kommissionens bedömning av Parisavtalet³.

Parisavtalet antogs vid den 21:a sessionen i partskonferensen för FN:s ramkonvention om klimatförändringar i december 2015. I avtalet fastställs ett långsiktigt mål att den globala temperaturhöjningen ska ligga väl under 2 °C över den förindustriella nivån och att ansträngningar ska göras att för begränsa den till 1,5 °C. EU:s klimatmål överensstämmer med de vetenskapliga slutsatser som dragits av FN:s forskningspanel i klimatfrågor (IPCC) och går ut på att minska växthusgasutsläppen med 80–95 % fram till 2050 jämfört med 1990 års nivåer i en kontext av nödvändiga minskningar av de utvecklade länderna som grupp.

¹ Europaparlamentets och rådets beslut nr 406/2009/EG av den 23 april 2009 om medlemsstaternas insatser för att minska sina utsläpp av växthusgaser i enlighet med gemenskapens åtaganden om minskning av växthusgasutsläppen till 2020 (EUT L 140, 5.6.2009, s. 136).

² COM(2016) 0395 final.

³ COM(2016) 0110 final.

Europeiska unionen och alla andra avtalsparter är skyldiga att meddela nationellt fastställda bidrag vart femte år, vilka ska ta hänsyn till resultaten av de globala inventeringarna av avtalet som ska äga rum 2023 och därefter vart femte år.

För att uppnå EU:s långsiktiga mål att minska de inhemska utsläppen med minst 80 % till 2050 behövs fortsatta framsteg för omställningen till en koldioxidsnål ekonomi. Övergången kräver förändringar i affärs- och investeringsbeteenden samt incitament inom alla politikområden. Det är viktigt att notera att övergången kommer att ge EU möjligheter till arbetstillfällen och tillväxt. Den kommer att främja investeringar och innovation inom förnybar energi, bidra till EU:s ambition att bli världsledande och öka tillväxten på marknader för EU-producerade varor och tjänster, t.ex. inom området energieffektivitet. I samband med övergången till ren energi bör ytterligare strategier och åtgärder genomföras för att minska medlemsstaternas utsläpp. Åtgärder som vidtas av lokala och regionala myndigheter, av städer och av regionala organisationer bör kraftigt uppmuntras. Medlemsstater bör säkerställa samarbete mellan centrala och lokala myndigheter på olika nivåer.

Inrättandet av en robust klimatpolitisk ram är en nyckelfaktor för uppbyggnaden av en motståndskraftig energiunion med en framåtblickande klimatpolitik. För att uppnå detta krävs fortsatta ambitiösa klimatåtgärder även inom sektorer som inte omfattas av EU:s utsläppshandelssystem. Vidare krävs framsteg inom alla områden av energiunionen för att dess invånare ska kunna få tillgång till säker, hållbar och konkurrenskraftig energi till ett överkomligt pris.

Norge och Island har uttryckt en vilja att delta i unionens och medlemsstaternas gemensamma åtgärd. Villkoren som styr Norges och Islands möjliga deltagande kommer att fastställas i åtföljande lagstiftning. För perioden 2021–2030 har Norge klargjort att landet har för avsikt att fullt ut delta i minskningsinsatserna för de sektorer som inte omfattas av EU:s utsläppshandelssystem. Eftersom medlemsstaternas mål varierar mellan 0 % och -40 %, baserat på bruttonationalprodukt (BNP) per capita, skulle det uppskattade minskningsmålet för Norge ligga 40 % under 2005 års nivåer, och flexibilitetsmekanismer kommer att vara tillgängliga för Norge och Island samt för medlemsstaterna. Slutliga mål kommer att fastställas först när förslaget antagits. Detta förslag påverkar inte det sätt på vilket Norge och Island kommer att delta i den gemensamma åtgärden.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

På det hela taget utgör detta förslag en fortsättning av strategin i befintliga bestämmelser i ansvarsfördelningsbeslutet för sektorer som inte omfattas av EU:s utsläppshandelssystem. Europeiska rådet manade uttryckligen till ett bibehållande av den nuvarande policystrukturen och gav vägledning om specifika områden att behandla för perioden 2021–2030, inklusive upprättande av nationella minskningsmål.

Den övergripande metoden för upprättande av nationella minskningsmål är att utgå från relativ BNP per capita, vilket är i linje med den metod som använts för det nuvarande ansvarsfördelningsbeslutet samt med den vägledning som gavs av Europeiska rådet i oktober 2014. För medlemsstater med en BNP per capita som överstiger EU-genomsnittet, justeras målen ytterligare för att ta hänsyn till kostnadseffektivitet inom den gruppen. Denna metod balanserar rättvis- och kostnadseffektivitetsaspekter enligt vad som fastställts av Europeiska rådet.

För att främja verkliga ytterligare åtgärder inom den landbaserade sektorn, inklusive jordbruk, och samtidigt säkerställa en säker bokföring och övergripande miljöintegritet, innehåller detta

förslag en ny flexibilitetsmöjlighet som tillåter en begränsad användning av nettoupptag från vissa bokföringskategorier inom markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk (LULUCF), och samtidigt säkerställs att ingen debet uppkommer inom LULUCF-sektorerna, för att vid behov ta hänsyn till medlemsstaternas uppfyllande av målen i de sektorer som omfattas av ansvarsfördelningsbeslutet.

Detta är i linje med vägledning från Europeiska rådet som noterar dels lägre minskningspotential inom jordbruks- och markanvändningssektorn, dels vikten av att undersöka det bästa sättet att optimera denna sektors bidrag till en minskning av utsläppen av växthusgaser och koldioxidbindning, bland annat genom nybeskogning.

Ännu en flexibilitetsmöjlighet har införts i linje med Europeiska rådets vägledning för medlemsstater vars nationella utsläppsminskning mål ligger betydligt över både EU:s genomsnittsmål och deras kostnadseffektiva minskningspotential, liksom för medlemsstater som inte fick kostnadsfri tilldelning för industrianläggningar under 2013. Flexibiliteten gör det möjligt för berörda medlemsstater att lättare fullgöra sina åtaganden enligt ansvarsfördelningsbeslutet genom annullering av EU:s utsläppsrätter.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Kompletterande lagförslag planeras senare under 2016 som stöd för att uppnå de mål som beslutats av Europeiska rådet om att minst 27 % av den energi som används i EU 2030 ska vara förnybar och om att energieffektiviteten ska vara minst 27 % bättre år 2030 (detta kommer att ses över senast 2020, med sikte på en EU-nivå på 30 %). Dessa förslag borde göra det lättare att uppnå klimatmålen för sektorer som inte omfattas av EU:s utsläppshandelssystem, i synnerhet bygg- och fastighetssektorn. Dessutom har kommissionen sammanställt ett meddelande om en minskning av koldioxidutsläppen inom transportsektorn. I meddelandet diskuteras åtgärder för att ytterligare minska utsläppen av växthusgaser inom transportsektorn.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Klimatförändringar är ett gränsöverskridande problem som inte kan lösas genom enbart nationella eller lokala åtgärder. Samordning av klimatåtgärder är nödvändig på europeisk nivå och, där det är möjligt, även på global nivå. EU-åtgärder är motiverade av subsidiaritets skäl. Sedan 1992 har EU arbetat med att ta fram gemensamma lösningar och driva på globala insatser för att ta itu med klimatförändringarna. Mer specifikt kommer åtgärder på EU-nivå att möjliggöra kostnadseffektiv uppfyllelse av de långsiktiga målen för utsläppsminskning, och de mål som fastställts för 2030, och samtidigt säkerställa rättvisa och miljöintegritet.

Artiklarna 191 till 193 i EUF-fördraget bekräftar och specificerar EU:s befogenheter i fråga om klimatförändringar. Den rättsliga grunden för detta förslag är artikel 192 i EUF-fördraget. I enlighet med artiklarna 191 och 192.1 i EUF-fördraget ska Europeiska unionen bidra till att bland annat följande mål uppnås: att bevara, skydda och förbättra miljön; att främja åtgärder på internationell nivå för att lösa regionala eller globala miljöproblem, särskilt för att bekämpa klimatförändringen.

Eftersom målen för denna förordning inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför, på grund av dess omfattning och effekter, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen.

Detta förslag till förordning följer proportionalitetsprincipen, eftersom det inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå EU:s mål för minskning av växthusgasutsläpp för perioden 2021–2030 på ett kostnadseffektivt sätt, samtidigt som det säkerställer rättvisa och miljöintegritet.

Europeiska rådet har enats om en övergripande, inhemsk minskning inom hela EU-ekonomin med minst 40 % av växthusgasutsläppen jämfört med 1990 års nivåer. Detta förslag täcker över hälften av dessa växthusgasutsläpp, och målet med förslaget uppnås bäst genom en förordning. Det ger betydande synergieffekter i kombination med förordningen om en övervakningsmekanism⁴ ("MMR"). Krav ställs på medlemsstater liksom på Europeiska miljöbyrån att bidra till att uppnå de nödvändiga nationella utsläppsminskningarna.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

En utvärdering av ansvarsfördelningsbeslutet genomfördes under 2015 före framläggandet av detta förslag i enlighet med artikel 14 i beslutet, som kräver att Europeiska kommissionen ska utarbeta en rapport om genomförandet av ansvarsfördelningsbeslutet senast den 31 oktober 2016⁵.

Även om ansvarsfördelningsbeslutet fortfarande befinner sig i ett tidigt skede av genomförandet kan åtagandena enligt beslutet anses ha varit åtminstone delvis effektiva när det gäller att uppmuntra nya nationella strategier och åtgärder som främjar effektiva minskningar av utsläppen av växthusgaser inom ramen för beslutets tillämpningsområde. Denna effekt har förstärkts av det faktum att EU lanserade ansvarsfördelningsbeslutet tillsammans med ett antal andra klimat- och energiinitiativ i 2020-paketet som framför allt gällde energieffektivitet och förnybar energi. För flera av de sektorer som omfattas av ansvarsfördelningsbeslutet, t.ex. byggnader, transporter, jordbruk och avfallshantering, berodde en betydande del av utsläppsminskningarna hittills på tekniska förändringar som påverkats av politiska ingripanden till följd av 2020-paketet. Växthusgasutsläppen påverkades av EU-omfattande och nationell klimat- och energipolitik, men dessutom av den ekonomiska krisen och ekonomisk tillväxt i vissa länder.

Generellt sett har ansvarsfördelningsbeslutet resulterat i att medlemsstaterna har blivit mer aktiva när det gäller att överväga nya åtgärder för att minska utsläppen i de olika sektorerna och när det gäller att reflektera över hur åtgärderna bäst bör utformas. Ansvarsfördelningsbeslutet befanns ha resulterat i en begränsad ökning av den administrativa bördan på medlemsstatsnivå, även om det kan finnas möjligheter att minska de administrativa kostnaderna. Kommissionens administrativa kostnader för övervaknings- och efterlevnadssystemet är i storleksordningen 650 000 euro per år, medan de samlade årliga kostnaderna för samtliga 28 medlemsstater uppskattas till cirka 500 000 euro per år.

⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013 av den 21 maj 2013 om en mekanism för att övervaka och rapportera utsläpp av växthusgaser och för att rapportera annan information på nationell nivå och unionsnivå som är relevant för klimatförändringen och om upphävande av beslut nr 280/2004/EG (EUT L 165, 18.6.2013, s. 13).

⁵ COM(2016) 483. Rapport från kommissionen till Europaparlamentet och rådet om genomförandet av beslut nr 406/2009/EG i enlighet med artikel 14 i beslutet.

- **Samråd med berörda parter**

Europeiska kommissionen organiserade ett offentligt samråd⁶ om medlemsstaternas insatser för att minska sina växthusgasutsläpp i enlighet med Europeiska unionens åtaganden om minskning av växthusgasutsläppen till 2030.

Samrådet var ett komplement till samrådet om Grönboken om en ram för klimat- och energipolitiken fram till 2030, som genomfördes 2013 och var helt öppet för allmänheten. Samrådet fokuserade på förbättring av existerande flexibilitetsinstrument, rapportering och efterlevnad, metoden för fastställande av nationella minskningsmål för växthusgaser samt en begränsad engångsflexibilitet mellan utsläppshandelssystemet och ansvarsfördelningsbeslutet. Det tog även upp kompletterande EU-omfattande åtgärder för att uppnå minskningsmålen samt kapacitetsuppbyggnad och andra stödåtgärder för genomförande på nationell, regional och lokal nivå. Kommissionen mottog 114 formella svar från ett brett spektrum av aktörer i medlemsstaterna⁷.

Europeiska kommissionen höll också samråd med medlemsstater vid fyra möten för arbetsgrupperna i kommittén för klimatförändringar under 2015. Dessa samråd behandlade olika alternativ för förbättring av existerande mekanismer för inhemsk flexibilitet i ansvarsfördelningsbeslutet under perioden efter 2020 samt hur rapportering och efterlevnad ska administreras.

En sammanfattning av samråden med berörda parter bifogas i bilaga 8.2 till konsekvensbedömningen för detta förslag.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Den kvantitativa bedömningen av framtida konsekvenser i EU bygger på och kompletterar den analys som genomfördes inför förslaget om ramen för 2030 och uppdaterar den när det gäller specifika faktorer som rör ansvarsfördelningsbeslutet. Kommissionen anlätade det nationella tekniska universitetet i Aten, IIASA och Eurocare för att modellera EU-scenarier ett uppdaterat referensscenario⁸, och kvantifierade policyscenarier utifrån detta. Modelleringen av energisystemet och CO₂-utsläpp bygger på Primes-modellen. Modellen för andra växthusgaser än koldioxid är baserad på GAINS-modellen. Utsläpp av andra växthusgaser än koldioxid från jordbruket bedöms enligt CAPRI-modellen.

Sakkunnigutlåtanden som avspeglas i bidrag från berörda parter under det offentliga samrådet, liksom växthusgasprognoser som lämnats 2015 av medlemsstater inom ramen för förordningen om en övervakningsmekanism, har använts som kompletterande kunskapskällor för att komplettera denna analys.

En stödstudie för utvärderingen av genomförandet av ansvarsfördelningsbeslutet genomfördes 2015 för kommissionens räkning av en grupp externa konsulter⁹.

- **Konsekvensbedömning**

Den konsekvensbedömning som åtföljer detta förslag¹⁰ kompletterar den analys som genomfördes 2014 i konsekvensbedömningarna till stöd för ramen för klimat- och

⁶ Samrådet hölls 26 mars–18 juni 2015 och finns tillgängligt på webbplatsen http://ec.europa.eu/clima/consultations/articles/0025_en.htm.

⁷ Se SWD(2016) 247, bilaga 8.2.

⁸ Europeiska kommissionen: *EU Reference Scenario 2016, Energy, Transport and GHG Emissions, Trends to 2050*.

⁹ *Supporting study for the Evaluation of Decision No. 406/2009/EC (Effort Sharing Decision)*, Ricardo Energy and Environment with Trinomic and Vito.

energipolitiken fram till 2030¹¹. Detta utgjorde den analytiska basen för fastställandet av målet att växthusgasutsläppen ska minskas med minst 40 % till 2030 jämfört med 1990, liksom för uppdelningen i de två olika utsläppsminskningmålen om 30 % och 43 % (för 2030 jämfört med 2005) för sektorer som inte omfattas av EU:s utsläppshandelssystem respektive sektorer som omfattas.

Konsekvensbedömningen beaktade alternativ för genomförande av minskningen i sektorer som inte omfattas av EU:s utsläppshandelssystem (utom LULUCF-sektorena), med utgångspunkt i nuvarande ansvarsfördelningsbeslut och vägledning från Europeiska rådet. Konsekvensbedömningen studerar vilka konsekvenser förslaget skulle få när det gäller rättvisa, kostnadseffektivitet och miljöintegritet.

Konsekvensbedömningen går tillbaka till metoden att bestämma mål utifrån BNP per capita, vilket säkerställer rättvisa och innebär en uppdatering med data från 2013. Den gör en bedömning av i vilken utsträckning mål kan justeras inom den grupp av medlemsstater som har en BNP per capita över genomsnittet och av vilka medlemsstater som kan finna det särskilt svårt att nå målen på ett kostnadseffektivt sätt. När det gäller startpunkten för den linjära utsläppsbanan ses en metod liknande den existerande metoden enligt ansvarsfördelningsbeslutet, baserad på utsläpp under senare tid, som önskvärd utifrån ett miljöintegritetsperspektiv och samtidigt som administrativt genomförbar.

Konsekvensbedömningen visar att de nya flexibilitetsmöjligheterna för sektorer som omfattas av EU:s utsläppshandelssystem och LULUCF-sektorn måste vara begränsade för att garantera att verkliga ytterligare åtgärder fortsatt vidtas i de sektorer som inte omfattas av EU:s utsläppshandelssystem i linje med de långsiktiga minskningmålen. På samma gång gör båda flexibilitetsmöjligheterna det möjligt att ta hänsyn till särskilda omständigheter i medlemsstaterna. För engångsflexibiliteten handlar det i typfallet om problem avseende kostnadseffektivitet för de medlemsstater som har de högst ställda målen. För LULUCF-sektorn handlar det om tveksamhet kring begränsad minskningspotential avseende utsläpp av andra växthusgaser än koldioxid inom jordbrukssektorn, vilket är viktigast för de medlemsstater som har en hög andel jordbruksutsläpp. De befintliga flexibilitetsmöjligheterna är oprövade och erbjuder stora möjligheter att minska kostnader och uppnå kostnadseffektivitet. Alla förbättringar måste ta hänsyn till potentiella administrativa konsekvenser. Administrativa kostnader för både medlemsstater och Europeiska kommissionen är för närvarande begränsade och reduceras ytterligare genom övergången till en femårig efterlevnadskontroll.

Den föreslagna policyn påverkar huvudsakligen nationella förvaltningar. Det finns inga direkta rapporteringsskyldigheter eller andra administrativa konsekvenser för företag, små och medelstora eller mikroföretag. Beroende på arten och omfattningen av eventuella nationella åtgärderna och EU-åtgärder för att minska utsläppen, kommer de att påverka olika aktörer, inklusive företag och konsumenter. Alla sådana olika konsekvenser måste bedömas inom ramen för dessa policyförslag.

- **Lagstiftningens lämplighet och förenkling**

I linje med kommissionens åtagande om bättre lagstiftning har förslaget utarbetats i samråd, baserat på öppenhet och fortlöpande kontakter med berörda parter. Det föreslagna tillvägagångssättet med en årlig efterlevnadskontroll vart femte år innebär att den administrativa bördan och kostnaden för medlemsstaterna och kommissionen reduceras.

¹⁰ SWD(2016) 247 och SWD(2016) 248. Nämnden för lagstiftningskontroll utfärdade ett positivt yttrande om utkastet till rapport om konsekvensbedömning. Se SEC(2016) 339.

¹¹ SWD(2014)15, SWD(2014)255 final.

Genom att bibehålla det nuvarande årliga rapporteringssystemet men samtidigt övergå till efterlevnadskontroller vart femte år beräknas de samlade kostnaderna över hela åtagandeperioden 2021–2030, inklusive för kommissionen och medlemsstaterna, uppgå till 60–70 % av de administrativa kostnaderna för ett system med årliga efterlevnadskontroller, vilka uppgår till cirka 1 150 000 euro per år.

Det finns inga direkta rapporteringsskyldigheter för små och medelstora företag eller andra företag enligt nuvarande lagstiftning. Förslaget kommer inte att innebära att denna situation förändras.

- **Grundläggande rättigheter**

Eftersom förslaget i första hand vänder sig till medlemsstater som institutionella aktörer är det förenligt med stadgan om de grundläggande rättigheterna.

4. BUDGETKONSEKVENSER

De indirekta konsekvenserna för medlemsstaternas budgetar kommer att bero på deras val av nationella policyer och åtgärder för att minska växthusgasutsläppen och andra begränsningsåtgärder i sektorer som täcks av detta initiativ. Förslaget för fastställande av nationella mål kommer att minska kostnadseffekterna för låginkomstmedlemsstater jämfört med ett förslag där mål fastställs enbart utifrån kostnadseffektivitet. Förslaget föreskriver ökad flexibilitet för att säkerställa att kostnaderna för höginkomstmedlemsstater förblir begränsade.

Förslaget föreskriver fortsatt årlig rapportering, men med mindre frekventa efterlevnadskontroller. Detta kommer att minska de administrativa kostnaderna för medlemsstater.

Detta förslag har mycket begränsade konsekvenser för EU:s budget.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Transparent, regelbunden rapportering av medlemsstaternas skyldigheter i kombination med robusta efterlevnadskontroller är grundläggande faktorer för att garantera framsteg när det gäller att fullgöra EU:s långsiktiga åtaganden för utsläppsminskning.

Övervakningen av framsteg och efterlevnadsbedömningen kommer även fortsättningsvis att vara avhängigt en omfattande ram för övervakning, rapportering och kontroll, vilken fastläggs i förslaget som en ändring av de relevanta artiklarna i förordningen om en övervakningsmekanism (MMR). Den robusta rapporteringen och bedömningen enligt nuvarande ansvarsfördelningsbeslut kommer att behållas enligt detta förslag, med den enda skillnaden att de nu är fullt integrerade med de relevanta bestämmelserna i förordningen om en övervakningsmekanism (MMR). Dessa ska integreras i styrningen av energiunionen, för vilket ett kommissionsförslag planeras i slutet av 2016 i kommissionens arbetsprogram, och kan rationaliseras ytterligare som en del av det förslaget.

I detta förslag fastställs att om en medlemsstats utveckling avviker från dess årliga utsläppstilldelningar, baserat på den årliga utvärdering som genomförs av kommissionen, ska medlemsstaten lämna in en handlingsplan för att säkerställa att den kommer att fullgöra sina

skyldigheter. En sådan handlingsplan bör beaktas inom ramen för den medlemsstatens integrerade nationella energi- och klimatplan, och den kommer att utgöra en del av det styrningssystem som ska fastställas i det kommande lagstiftningsförslaget om styrning av energiunionen. Skyldigheten för medlemsstaterna att upprätta sådana nationella integrerade energi- och klimatplaner planeras ingå i det lagstiftningsförslaget.

Vidare bör de integrerade nationella energi- och klimatplanerna i det kommande lagstiftningsförslaget om styrning av energiunionen hänvisa till de årliga bindande nationella gränser som fastställs i denna förordning.

Medlemsstaterna är även fortsättningsvis ålagda att efterleva årliga gränser och följa en linjär utsläppsbana under perioden 2021–2030, men den omfattande översynen av medlemsstaternas växthusgasutsläpp och den faktiska efterlevnadskontrollen kommer att organiseras vart femte år i stället för varje år. Kommissionen kommer att göra två efterlevnadskontroller: år 2027 (för åren 2021–2025) och år 2032 (för åren 2026–2030). Detta gör det möjligt att ta hänsyn till potentiella bidrag från aktiviteter som rör beskogad mark, brukad åkermark och brukad betesmark och som äger rum i enlighet med förordning [...].

För att garantera att efterlevnadsbedömningen görs på grundval av korrekta data, kommer de uppgifter om växthusgasutsläpp som årligen lämnas av medlemsstaterna även fortsättningsvis att granskas av kommissionen.

En granskning av tillämpningen av denna förordning ska genomföras senast den 28 februari 2024 och därefter vart femte år. I denna granskning bedöms den övergripande tillämpningen av denna förordning, t.ex. flexibiliteten att överlåta delar av de årliga utsläppstilldelningarna mellan medlemsstater, vilket är av betydelse för att man ska kunna garantera kostnadseffektivitet. Översikten kan även beakta resultaten från den övergripande inventeringen enligt Parisavtalet.

Förutom efterlevnadskontrollerna med rättsligt bindande konsekvenser kommer framstegen i arbetet för att uppfylla 2030-målen att övervakas varje år som en del av den lägesrapport som kommissionen offentliggör i enlighet med artikel 21 i förordningen om en övervakningsmekanism (MMR), och resultaten kommer även fortsättningsvis att användas inom ramen för den europeiska planeringsterminen och integreras i den årliga rapporten om läget i Energiunionen (State of the Energy Union Report)¹². Övervakningen av framsteg ger tidig varning om medlemsstater skulle släpa efter med sina skyldigheter och ger uppmuntran till att vidta nödvändiga åtgärder. Befintliga krav på medlemsstaterna att rapportera vartannat år om de strategier och åtgärder som genomförs för att fullgöra åtagandena enligt detta förslag och om sina utsläppsprognoser kommer att fortsätta att gälla.

• **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Artikel 1 – Syfte

Denna artikel klargör att förordningen anger dels medlemsstaternas minimibidrag till utsläppsminskningar för perioden 2021–2030, dels reglerna för bestämning av årliga utsläppstilldelningar och reglerna för framstegsutvärdering.

¹² Rapporten kommer att redogöra för medlemsstaternas framsteg i arbetet för att fullgöra sina skyldigheter inom ramen för energiunionen och dess styrningssystem.

Artikel 2 – Tillämpningsområde

I denna artikel fastställs förordningens tillämpningsområde. Den tydliggör att förordningen omfattar utsläpp från IPCC:s källkategorier: energi, industriprocesser och industriell produktanvändning, jordbruk och avfall. Utsläpp från de sektorer som omfattas av EU:s utsläppshandelssystem (ETS) och av förordning [...] behandlas inte i denna förordning.

Artikel 3 – Definitioner

Denna artikel definierar termen växthusgaser genom att ange vilka växthusgaser som avses.

Artikel 4 – Årliga utsläppsnivåer för perioden 2021–2030

Denna artikel anger medlemsstaternas utsläppsgränser för 2030 enligt bilaga I. Dessutom beskrivs hur utsläppsnivåerna bestäms för 2021–2030. Metoden med årliga bindande utsläppsgränser, i enlighet med ansvarsfördelningsbeslutet, bibehålls. De årliga utsläppsgränserna fastställs i en linjär utsläppsbana som inleds med genomsnittsutsläppen 2016–2018 enligt senaste kontrollerade utsläppsdata. Årliga utsläppstilldelningar i koldioxidekvivalenter för varje medlemsstat för varje år i perioden kommer att anges i en genomförandeakt.

Artikel 5 – Flexibilitetsinstrument för att uppnå årliga gränser

Denna artikel anger den flexibilitet som är tillgänglig för medlemsstater för att de ska kunna uppnå sina årliga gränser, inklusive flexibilitet över tid via ”sparande” och ”lån” av utsläppstilldelningar under åtagandeperioden, samt flexibilitet mellan medlemsstater genom överlåtelser av utsläppstilldelningar.

Artikel 6 – Flexibilitet för vissa medlemsstater till följd av minskning av utsläppsrätter

En ny flexibilitet skapas genom annullering av utsläppsrätter upp till en fastställd gräns. Berörda medlemsstater kommer att besluta före år 2020 om de vill använda denna flexibilitet, och exakta mängder kommer att fastställas i den genomförandeakt som anger årliga utsläppstilldelningar. Flexibiliteten är tillgänglig för medlemsstater som förtecknas i bilaga II. Genomförandeakten i artikel 4 kommer också att bestämma det maximala antal utsläppsrätter som en medlemsstat kan välja att annullera för att få dem med i bedömningen av dess efterlevnad av gränserna.

Artikel 7 – Ytterligare utnyttjande av ett nettoupptag på högst 280 miljoner ton koldioxidekvivalenter från avskogad mark, beskogad mark, brukad åkermark och brukad betesmark

En ny flexibilitet skapas som gör det möjligt för medlemsstaterna, i den mån de behöver det, att använda en begränsad mängd nettoupptag från förordning [...] förutsatt vissa villkor är uppfyllda. Gränserna för varje medlemsstat, i koldioxidekvivalenter, förtecknas i bilaga III.

Artikel 8 – Korrigerande åtgärder

Om det i den årliga bedömning som görs av kommissionen framgår att en medlemsstats utveckling avviker från dess årliga utsläppstilldelningar, måste den staten utarbeta en handlingsplan med ytterligare åtgärder som ska vidtas för att säkerställa att staten kommer att fullgöra sina skyldigheter.

Artikel 9 - Kontroll av efterlevnad

Bestämmelserna för kontroll av efterlevnad och korrigerande åtgärder som anges i ansvarsfördelningsbeslutet fortsätter att gälla, med den ändringen att efterlevnadskontroll kommer att göras endast vart femte år för varje år i den föregående perioden. Om det konstateras att en medlemsstat inte uppfyller sina skyldigheter avseende årliga utsläppstilldelningar för något år under perioden, kommer korrigerande åtgärder att vidtas genom tillägg till nästa års utsläpp med en kvantitet som motsvarar mängden extra utsläpp i ton koldioxidekvivalenter, multiplicerat med faktorn 1,08. Rätten att överlåta utsläppstilldelningar kommer att dras in till dess att medlemsstaten återigen efterlever gränsvärdena.

Artikel 10 – Justeringar

För att säkerställa enhetlighet i det EU-omfattande utsläppsmålet för 2030 måste varje ändring av tillämpningsområdet för EU:s utsläppshandelssystem (t.ex. ändring av antalet anläggningar eller källor som omfattas av systemet) speglas av en motsvarande justering av denna förordning. Artikeln ansluter till den bestämmelse i ansvarsfördelningsbeslutet som förklarar hur sådana justeringar ska göras. Användningen av krediter som genererats enligt artikel 24a i EU:s utsläppshandelssystem föreskrivs också, vilket innebär att en flexibilitet som finns i ansvarsfördelningsbeslutet bibehålls. I artikeln behandlas också den specifika situationen för medlemsstater med positiva gränser enligt ansvarsfördelningsbeslutet och ökande utsläppstilldelningar mellan 2017 och 2020.

Artikel 11 – Register

Artikeln ansluter till nuvarande genomförande av ansvarsfördelningsbeslutet i registreringsförordningen och anpassar det till denna förordning. Detta behövs för att säkerställa korrekt bokföring av transaktioner enligt denna förordning och för att undvika dubbelräkning.

Artikel 12 – Utövande av delegering

Förslaget ger kommissionen rätt att anta delegerade akter i enlighet med relevanta förfaranden.

Artikel 13 – Kommittéförfarande

Detta är samma kommittéförfarande som inrättats för ansvarsfördelningsbeslutet, med användning av kommittén för klimatförändringar.

Artikel 14 – Översyn

En genomgång av alla delar av förordningen för att fastställa om de fortfarande är ändamålsenliga ska genomföras 2024 och därefter vart femte år.

Artikel 15 – Ändring av förordning nr 525/2013/EU

Förordningen om en övervakningsmekanism (MMR) ska ändras för att säkerställa att de rapporteringskrav som för närvarande gäller för ansvarsfördelningsbeslutet fortsätter att gälla inom ramen för den förordningen. Medlemsstaterna är skyldiga att årligen rapportera sina relevanta växthusgasutsläpp, och de kommer att fortsätta att vara skyldiga att rapportera vartannat år om sina prognoser och om genomförda strategier och åtgärder för att säkerställa uppfyllande av de egna målen. För att öka öppenheten och underlätta överlåtelser mellan

medlemsstater är dessa också skyldiga att rapportera om de volymer som de avser att köpa eller sälja i enlighet med artikel 5.

Kommissionen kommer att följa medlemsstaternas framsteg med avseende på deras utsläppsgränser genom att i den årliga lägesrapporten om klimatåtgärder inkludera en utvärdering av huruvida de framsteg som gjorts av medlemsstaterna är tillräckliga för att de ska kunna fullgöra sina skyldigheter enligt denna förordning.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om bindande årliga minskningar av medlemsstaternas växthusgasutsläpp 2021–2030 för att skapa en motståndskraftig energiunion och fullgöra åtagandena enligt Parisavtalet samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning nr 525/2013 om en mekanism för att övervaka och rapportera utsläpp av växthusgaser och för att rapportera annan information som är relevant för klimatförändringen

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 192.1,
med beaktande av Europeiska kommissionens förslag¹³,
efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,
med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹⁴,
med beaktande av Regionkommitténs yttrande¹⁵,
i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och
av följande skäl:

- (1) Ett bindande mål om att de inhemska utsläppen av växthusgaser ska minska med minst 40 % fram till 2030 jämfört med 1990 års nivåer godkändes i slutsatserna från Europeiska rådets möte den 23–24 oktober 2014 om ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030, och bekräftades på nytt vid dess möte i mars 2016. Vid sitt möte den 6 mars 2015 godkände rådet (miljö) formellt detta som det planerade nationellt fastställda bidraget för unionen och dess medlemsstater.
- (2) I Europeiska rådets slutsatser från oktober 2014 förutses att unionen ska uppnå detta mål gemensamt och så kostnadseffektivt som möjligt genom en minskning på 43 % i sektorer som omfattas av utsläppshandelssystemet och en minskning på 30 % i sektorer som inte omfattas av utsläppshandelssystemet fram till 2030 jämfört med 2005 års nivåer, samt att ansvaret ska fördelas på grundval av relativ BNP per capita. Alla sektorer av ekonomin bör bidra till dessa utsläppsminskningar och alla medlemsstater bör delta i ansträngningarna, varvid rättvisa och solidaritet ska vägas mot varandra, och de nationella målen för medlemsstater vars BNP per capita ligger över EU-genomsnittet justeras i relation till detta för att uppnå kostnadseffektivitet på ett rättvist och balanserat sätt. Uppnåendet av dessa utsläppsminskningar bör öka effektiviteten och innovationen i den europeiska ekonomin och främja förbättringar

¹³ EUT C [...], [...], s. [...].

¹⁴ EUT C [...], [...], s. [...].

¹⁵ EUT C [...], [...], s. [...].

inom framför allt byggnader, jordbruk, avfallshantering och transporter, i den mån dessa sektorer omfattas av denna förordning.

- (3) Den 10 juni 2016 lade kommissionen fram ett förslag till EU:s ratificering av Parisavtalet. Detta lagförslag är ett led i unionens fullgörande av sitt åtagande enligt Parisavtalet. Unionens åtagande avseende utsläppsminskningar inom hela ekonomin bekräftades i det planerade nationellt fastställda bidrag för unionen och dess medlemsstater som överlämnades till FN:s ramkonvention om klimatförändringar (nedan kallad UNFCCC) den 6 mars 2015.
- (4) Parisavtalet ersätter den strategi som antogs genom Kyotoprotokollet från 1997 och som inte kommer att förlängas efter 2020.
- (5) Övergången till ren energi förutsätter ett ändrat investeringsbeteende och incitament inom alla politikområden. Det är en av unionens centrala prioriteringar att upprätta en motståndskraftig energiunion för att kunna erbjuda sina medborgare säker, hållbar och konkurrenskraftig energi till ett överkomligt pris. För att uppnå detta krävs fortsatta ambitiösa klimatåtgärder inom ramen för denna förordning och framsteg när det gäller andra aspekter av energiunionen som tas upp i ramstrategin för en motståndskraftig energiunion med en framåtblickande klimatpolitik¹⁶.
- (6) Denna förordning omfattar utsläpp från IPCC-kategorierna energi, industriprocesser och industriell produktanvändning, jordbruk och avfall i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013¹⁷, med undantag för utsläpp från de verksamheter som förtecknas i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG¹⁸. Verksamheter som omfattas av förordning [...] [om inbegripande av utsläpp och upptag av växthusgaser från markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk i ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030] omfattas inte av denna förordning.
- (7) De uppgifter som för närvarande rapporteras i de nationella växthusgasinventeringarna, de nationella registren och unionsregistren är inte tillräckliga för att det på medlemsstatsnivå ska gå att fastställa vilka koldioxidutsläpp från civil luftfart på nationell nivå som inte omfattas av direktiv 2003/87/EG. Unionens införande av rapporteringsskyldigheter bör inte medföra bördor för medlemsstater och små och medelstora företag som är oproportionerliga i förhållande till de mål som eftersträvas. Koldioxidutsläpp från luftfart som inte omfattas av direktiv 2003/87/EG utgör en mycket liten del av de totala växthusgasutsläppen och det skulle vara orimligt betungande att införa ett rapporteringssystem för dessa utsläpp med tanke på de befintliga krav som ställs på denna sektor i stort enligt direktiv 2003/87/EG. Koldioxidutsläpp inom IPCC:s källkategori ”1.A.3.A civil luftfart” bör vid tillämpningen av denna förordning därför betraktas som nollutsläpp.
- (8) Varje medlemsstats utsläppsminskning fram till 2030 bör fastställas i förhållande till dess granskade utsläppssiffror för 2005 avseende växthusgaser som omfattas av denna förordning, med undantag för kontrollerade utsläpp från anläggningar som var i drift

¹⁶ COM(2015) 80.

¹⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013 av den 21 maj 2013 om en mekanism för att övervaka och rapportera utsläpp av växthusgaser och för att rapportera annan information på nationell och unionsnivå som är relevant för klimatförändringen och om upphävande av beslut nr 280/2004/EG (EUT L 165, 18.6.2013, s. 13).

¹⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EGT L 275 25.10.2003, s. 32).

2005 men omfattades av EU:s utsläppshandelssystem först efter 2005. Årliga utsläppstilldelningar för perioden 2021–2030 bör fastställas på grundval av de uppgifter som lämnas av medlemsstaterna och granskas av kommissionen.

- (9) Det tillvägagångssätt med årliga bindande nationella gränser som valts i Europaparlamentets och rådets beslut nr 406/2009/EG¹⁹ bör fortsätta under perioden 2021–2030 med en utsläppsbana som börjar 2020 och utgår från de genomsnittliga växthusgasutsläppen 2016–2018 och når sin slutpunkt vid varje medlemsstats 2030-gräns. En justering av tilldelningen 2021 medges för medlemsstater som både har en positiv gräns enligt beslut 406/2009/EG och ökande utsläppstilldelningar mellan 2017 och 2020 enligt besluten 2013/162/EU och 2013/634/EU för att ta hänsyn till deras möjligheter att öka utsläppen under dessa år. Europeiska rådet beslutade att tillgången till och utnyttjandet av befintliga flexibilitetsinstrument inom sektorer som inte omfattas av utsläppshandelssystemet bör utökas väsentligt för att se till att den samlade unionsansträngningen är kostnadseffektiv och att utsläppen per capita konvergerar fram till 2030.
- (10) En ny flexibilitetsmöjlighet av engångskaraktär införs för att på det sätt som beskrivs i konsekvensbedömningen göra det lättare för medlemsstater vars nationella minskningsmål ligger betydligt över unionsgenomsnittet att uppnå dessa på ett kostnadseffektivt sätt, samt för att göra det lättare för medlemsstater som inte tilldelade industrianläggningar kostnadsfria utsläppsrätter 2013 att uppnå målen²⁰.
- (11) En rad EU-åtgärder ökar medlemsstaternas förmåga att fullgöra sina klimatåtaganden och är avgörande för att uppnå nödvändiga utsläppsminskningar i de sektorer som omfattas av denna förordning. Det handlar bl.a. om lagstiftning om fluorerade växthusgaser, minskade koldioxidutsläpp från vägfordon, byggnaders energiprestanda, förnybara energikällor och kretsloppsekonomin, samt om unionens finansieringsinstrument för klimatrelaterade investeringar.
- (12) I förordning [...] [om inbegripande av utsläpp och upptag av växthusgaser från markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk i ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030] fastställs bokföringsregler för utsläpp och upptag av växthusgaser i samband med markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk (LULUCF-sektorn). Miljöeffekterna av denna förordning i termer av minskade växthusgasutsläpp påverkas av att det totala nettoupptaget och de totala nettoutsläppen från avskogad mark, beskogad mark, brukad åkermark och brukad betesmark enligt definitionen i förordning [...] räknas in, varför en flexibilitetsmöjlighet omfattande högst 280 miljoner ton koldioxidekvivalenter av detta upptag, fördelat mellan medlemsstaterna enligt siffrorna i bilaga III, bör införas som en ytterligare möjlighet för medlemsstaterna att fullgöra sina åtaganden. Om den delegerade akten för att uppdatera referensnivåerna för skog på grundval av de nationella kontoplanerna för skogsbruket enligt artikel 8.6 i förordning [LULUCF] antas bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen när det gäller artikel 7 för att i den flexibilitetsmöjlighet som medges genom denna artikel ta hänsyn till bidraget från bokföringskategorin brukad skogsmark. Innan en sådan delegerad akt antas bör kommissionen på grundval av tillgängliga data bedöma om bokföringen för brukad skogsmark är tillförlitlig och i

¹⁹ Europaparlamentets och rådets beslut nr 406/2009/EG av den 23 april 2009 om medlemsstaternas insatser för att minska sina utsläpp av växthusgaser i enlighet med gemenskapens åtaganden om minskning av växthusgasutsläppen till 2020 (EUT L 140, 5.6.2009, s. 136).

²⁰ SWD(2016) 247.

synnerhet överensstämelsen mellan planerat och faktiskt uttag. Möjligheten att frivilligt stryka årliga utsläppstilldelningsenheter bör dessutom tillåtas enligt denna förordning för att göra det möjligt att beakta dessa kvantiteter vid bedömningen av medlemsstaternas uppfyllande av kraven i förordning [...].

- (13) För att säkerställa en effektiv, transparent och kostnadseffektiv rapportering och kontroll av växthusgasutsläpp och av annan information som är nödvändig för att bedöma framstegen när det gäller medlemsstaternas årliga utsläppstilldelningar, har kraven på årlig rapportering och utvärdering enligt denna förordning integrerats med de relevanta artiklarna i förordning (EU) nr 525/2013, som därför bör ändras i enlighet med detta. Ändringen av den förordningen bör även säkerställa att medlemsstaternas framsteg när det gäller att minska utsläppen även framöver utvärderas årligen, varvid hänsyn ska tas till utvecklingen av unionens politik och medlemsstaternas åtgärder och information. Vartannat år bör utvärderingen omfatta prognoser över unionens framsteg mot ett fullgörande av sina minskningsåtaganden och över medlemsstaternas uppfyllande av sina skyldigheter. Tillämpningen av avdrag bör emellertid bara övervägas med femårsintervall, så att hänsyn kan tas till det potentiella bidraget från avskogad mark, beskogad mark, brukad åkermark och brukad betesmark enligt förordning [...]. Detta påverkar inte kommissionens skyldighet att se till att medlemsstaterna uppfyller sina skyldigheter enligt denna förordning eller dess befogenhet att inleda överträdelseförfaranden i detta syfte.
- (14) Som ett sätt att förbättra den övergripande kostnadseffektiviteten för de totala utsläppsminskningarna bör medlemsstaterna kunna överlåta en del av sin årliga utsläppstilldelning till andra medlemsstater. Det bör säkerställas att sådana överlåtelser sker öppet och på ett för båda parter praktiskt sätt, t.ex. genom auktioner, mellanhänder på marknaden som agerar som ombud eller genom bilaterala överenskommelser.
- (15) Europeiska miljöbyrån har till uppgift att stödja en hållbar utveckling och bidra till en betydande och mätbar förbättring av Europas miljö genom att i god tid ge beslutsfattare, offentliga institutioner och allmänheten målinriktad, relevant och tillförlitlig information. Europeiska miljöbyrån bör i lämpliga fall och i enlighet med sitt årliga arbetsprogram bistå kommissionen.
- (16) För att föreskriva en lämplig bokföring av transaktioner i denna förordning, inbegripet utnyttjandet av flexibilitetsmöjligheter och tillämpningen av efterlevnadskontroller, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen när det gäller artikel 11. De nödvändiga bestämmelserna bör ingå i ett enda rättsligt instrument som samlar bokföringsreglerna i direktiv 2003/87/EG, förordning (EU) nr 525/2013, förordning [...] och den här förordningen. Det är särskilt viktigt att kommissionen under sitt förberedande arbete genomför lämpliga samråd, inbegripet på expertnivå, i enlighet med de principer som anges i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016. För att Europaparlamentet och rådet ska vara lika delaktiga i utformningen av delegerade akter får de i synnerhet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter har systematiskt rätt att delta i möten i kommissionens expertgrupper som handlar om utformningen av delegerade akter
- (17) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av artikel 4, enligt vilken årliga utsläppsgränser ska fastställas för medlemsstaterna, bör kommissionen tilldelas

genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011²¹.

- (18) Denna förordning bör inte påverka strängare nationella mål.
- (19) Eventuella justeringar av den räckvidd som fastställs i artiklarna 11, 24, 24a och 27 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG²² bör leda till motsvarande justering av den maximala mängden växthusgasutsläpp som omfattas av denna förordning. Om medlemsstaterna i sina åtaganden enligt denna förordning inbegriper ytterligare utsläpp från anläggningar som tidigare omfattades av direktiv 2003/87/EG bör dessa medlemsstater därför genomföra ytterligare strategier och åtgärder för att minska dessa utsläpp inom de sektorer som omfattas av denna förordning.
- (20) Denna förordning bör ses över 2024 och därefter vart femte år för att bedöma dess övergripande funktion. Översynen bör ta hänsyn till förändrade nationella omständigheter och även beakta resultaten av den globala inventeringen i Parisavtalet.
- (21) Eftersom målen för denna förordning inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av deras omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs medlemsstaternas minimibidrag till uppnåendet av unionens åtagande att minska växthusgasutsläppen under perioden 2021–2030 samt regler för fastställandet av årliga utsläppstilldelningar och för utvärderingen av medlemsstaternas framsteg när det gäller att uppnå sina minimibidrag.

Artikel 2

Tillämpningsområde

- 1. Denna förordning ska tillämpas på utsläpp av växthusgaser från IPCC:s källkategorier energi, industriprocesser och produktanvändning, jordbruk och avfall, såsom de fastställs i enlighet med förordning (EU) nr 525/2013, med undantag för utsläpp från de verksamheter som förtecknas i bilaga I till direktiv 2003/87/EG.
- 2. Denna förordning gäller inte utsläpp och upptag av växthusgaser som omfattas av förordning [...] [LULUCF].
- 3. Vid tillämpning av denna förordning ska koldioxidutsläpp från IPCC-källkategori ”1.A.3.A civil luftfart” behandlas som nollutsläpp.

²¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EGT L 55, 28.2.2011, s. 13).

²² Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EGT L 275 25.10.2003, s. 32).

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *växthusgasutsläpp*: utsläpp, uttryckt i ton koldioxidekvivalenter, av koldioxid (CO₂), metan (CH₄), dikväveoxid (N₂O), fluorkolväten (HFC), perfluorkolväten (PFC), kvävetrifluorid (NF₃) och svavelhexafluorid (SF₆), som fastställs enligt förordning (EU) nr 525/2013 och som omfattas av denna förordnings tillämpningsområde.
2. *årliga utsläppstilldelningar*: högsta tillåtna växthusgasutsläpp per år under perioden 2021–2030 som fastställs enligt artikel 4.3 och artikel 10.

Artikel 4

Årliga utsläpp under perioden 2021–2030

1. Varje medlemsstat ska år 2030 ha begränsat sina växthusgasutsläpp med åtminstone den procentsats som fastställs för denna medlemsstat i bilaga I till denna förordning i förhållande till sina utsläpp 2005 enligt punkt 3.
2. Med förbehåll för de flexibilitetsmöjligheter som föreskrivs i artiklarna 5, 6 och 7, justeringen enligt artikel 10.2 och efter eventuella avdrag till följd av tillämpning av artikel 7 i beslut nr 406/2009/EG, ska varje medlemsstat se till att dess växthusgasutsläpp varje år under perioden 2021–2029 inte överskrider den gräns som sätts i en linjär utsläppsbana som börjar 2020 med genomsnittsutsläppen av växthusgaser 2016–2018, fastställda enligt punkt 3, och avslutas 2030 med den gräns som fastställs för denna medlemsstat i bilaga I till denna förordning.
3. Kommissionen ska anta en genomförandeakt i vilken årliga utsläppstilldelningar i ton koldioxidekvivalenter fastställs för åren 2021–2030 på det sätt som anges närmare i punkterna 1 och 2. Vid tillämpningen av denna genomförandeakt ska kommissionen genomföra en omfattande översyn av de senaste nationella inventeringsuppgifterna för år 2005 och åren 2016–2018 som lämnats in av medlemsstaterna i enlighet med artikel 7 i förordning nr (EU) 525/2013.
4. I denna genomförandeakt ska, på grundval av de procentsatser som medlemsstaterna har meddelat i enlighet med artikel 6.2, även närmare anges vilka kvantiteter som medlemsstaterna under perioden 2021–2030 får ta hänsyn till för sitt uppfyllande av kraven i artikel 9. Om summan av alla medlemsstaters kvantiteter skulle överstiga den samlade totalsumman på 100 miljoner ska en proportionell minskning av varje medlemsstats kvantitet göras, så att den samlade totalsumman inte överskrider.
5. Denna genomförandeakt ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 13.

Artikel 5

Flexibilitetsinstrument för att uppnå årliga gränser

1. Medlemsstaterna får utnyttja de flexibilitetsmöjligheter som fastställs i punkterna 2–6 i denna artikel och i artiklarna 6–7.
2. När det gäller åren 2021–2029 får en medlemsstat låna upp till 5 % av sin årliga utsläppstilldelning för påföljande år.

3. En medlemsstat vars utsläpp av växthusgaser för ett visst år, sedan utnyttjandet av flexibilitetsmöjligheterna enligt denna artikel och artikel 6 har beaktats, understiger dess årliga utsläppstilldelning för samma år, får fram till 2030 spara överskottet av sin årliga utsläppstilldelning till senare år.
4. En medlemsstat får överlåta högst 5 % av sin årliga utsläppstilldelning för ett visst år till andra medlemsstater. Den mottagande medlemsstaten får fram till 2030 använda denna kvantitet för att uppfylla kraven i artikel 9 för det aktuella året eller för efterföljande år.
5. En medlemsstat får överlåta den del av sin årliga utsläppstilldelning för ett visst år som, sedan utnyttjandet av flexibilitetsmöjligheterna enligt punkterna 2–4 och artikel 6 har beaktats, överstiger dess växthusgasutsläpp detta år till andra medlemsstater. Den mottagande medlemsstaten får fram till 2030 använda denna kvantitet för att uppfylla kraven i artikel 9 för det aktuella året eller för efterföljande år.
6. Medlemsstaterna ska utan någon kvantitativ gräns kunna utnyttja reduktionsenheter från projektverksamhet enligt artikel 24a.1 i direktiv 2003/87/EG för att uppfylla kraven i artikel 9, men måste undvika dubbelräkning.

Artikel 6

Flexibilitet för vissa medlemsstater till följd av minskning av EU-utsläppsrätter

1. Medlemsstater för vilka en begränsad annullering av högst 100 miljoner EU-utsläppsrätter enligt definitionen i artikel 3 a i direktiv 2003/87/EG kollektivt får beaktas i deras uppfyllande av kraven i denna förordning, förtecknas i bilaga II till denna förordning.
2. De medlemsstater som förtecknas i bilaga II ska senast den 31 december 2019 underrätta kommissionen om sin eventuella avsikt att utnyttja en begränsad annullering av utsläppsrätter upp till den procentsats som anges i bilaga II för sitt uppfyllande av kraven i artikel 9.
3. Den centrala förvaltare som utses enligt artikel 20 i direktiv 2003/87/EG (nedan kallad *den centrala förvaltaren*) ska på en medlemsstats begäran ta hänsyn till den kvantitet som avses i artikel 4.4 när det gäller medlemsstatens uppfyllande av kraven i artikel 9. En tiondel av den kvantitet utsläppsrätter som fastställs enligt artikel 4.4 ska annulleras i enlighet med artikel 12.4 i direktiv 2003/87/EG för varje år under perioden 2021–2030.

Artikel 7

Ytterligare utnyttjande av ett nettoupptag på högst 280 miljoner ton koldioxidekvivalenter från avskogad mark, beskogad mark, brukad åkermark och brukad betesmark

1. Om en medlemsstats utsläpp överstiger de årliga utsläppstilldelningarna för ett visst år kan en kvantitet motsvarande summan av det totala nettoupptaget och de totala nettoutsläppen från bokföringskategorierna avskogad mark, beskogad mark, brukad åkermark och brukad betesmark, vilka fastställs i artikel 2 i förordning [...] [LULUCF], beaktas med avseende på medlemsstatens uppfyllande av kraven i artikel 9 i denna förordning för det året, under förutsättning att

- (a) den sammanlagda kvantitet som beaktas för medlemsstaten för alla år under perioden 2021–2030 inte överstiger den nivå som fastställs i bilaga III för den medlemsstaten,
 - (b) kvantiteten utgör ett överskott till medlemsstatens krav enligt artikel 4 i förordning [...] [LULUCF],
 - (c) medlemsstaten inte har förvärvat mer nettoupptag enligt förordning [...] [LULUCF] från andra medlemsstater än den har överlåtit, och
 - (d) medlemsstaten har uppfyllt kraven i förordning [...] [LULUCF].
2. Om den delegerade akten för att uppdatera referensnivåerna för skog på grundval av de nationella kontoplanerna för skogsbruket enligt artikel 8.6 i förordning [LULUCF] antas, ska kommissionen ges befogenhet att anta en delegerad akt för att ändra punkt 1 i denna artikel för att ta hänsyn till bidrag från bokföringskategorin brukad skogsmark i enlighet med artikel 12 i denna förordning.

Artikel 8

Korrigerande åtgärder

1. En medlemsstat som enligt artikel 21 i förordning (EU) nr 525/2013 bedöms göra otillräckliga framsteg ska inom tre månader överlämna en handlingsplan till kommissionen som omfattar
- (a) åtgärder som medlemsstaten ska vidta för att uppfylla sina särskilda skyldigheter enligt artikel 4 genom nationella strategier och åtgärder och genomförande av EU-åtgärder,
 - (b) en tidsplan för genomförandet av sådana insatser som gör det möjligt att bedöma de årliga framstegen.
2. Europeiska miljöbyrån ska bistå kommissionen i dess arbete med att utvärdera handlingsplanerna i enlighet med sitt årliga arbetsprogram.

Artikel 9

Efterlevnadskontroller

1. Om en medlemsstats granskade växthusgasutsläpp överstiger dess årliga utsläppstilldelning under något av åren under perioden 2027–2030 enligt punkt 2 i denna artikel och med beaktande av flexibilitetsmöjligheterna i artiklarna 5 till 7, gäller följande:
- (a) Ett tillägg motsvarande utsläppsöverskottet i koldioxidekvivalenter multiplicerat med 1,08 ska läggas till medlemsstatens utsläppssiffra för påföljande år i enlighet med de åtgärder som vidtas enligt artikel 11.
 - (b) Medlemsstaten ska tillfälligt förbjudas från att överlåta någon del av sin årliga utsläppstilldelning till en annan medlemsstat fram till dess att den uppfyller kraven i denna förordning. Den centrala förvaltaren ska tillämpa detta förbud i det register som avses i artikel 11.
2. Om en medlemsstats växthusgasutsläpp under antingen perioden 2021–2025 eller perioden 2026–2030 enligt förordning [...] överstiger medlemsstatens växthusgasupptag, fastställt i enlighet med artikel 12 i den förordningen, ska ett

avdrag göras från medlemsstatens årliga utsläppstilldelning motsvarande utsläppsöverskottet i koldioxidekvivalenter för de aktuella åren.

Artikel 10

Justeringar

1. Den årliga utsläppstilldelningen för varje medlemsstat enligt artikel 4 i denna förordning ska justeras så att den tar hänsyn till
 - (a) justeringar av antalet utsläppsrätter för växthusgaser som utfärdas enligt artikel 11 i direktiv 2003/87/EG på grund av en ändring av de källor som omfattas av det direktivet,
 - (b) justeringar av antalet utsläppsrätter eller reduktionsenheter som utfärdas enligt artiklarna 24 och 24a i direktiv 2003/87/EG med hänsyn till en medlemsstats utsläppsminskningar, och
 - (c) justeringar av antalet utsläppsrätter för växthusgaser från anläggningar som inte omfattas av EU:s utsläppshandelssystem i enlighet med artikel 27 i direktiv 2003/87/EG under den period som de inte omfattas.
2. Den mängd som anges i bilaga IV till denna förordning ska läggas till tilldelningen för år 2021 för varje medlemsstat som nämns i den bilagan.
3. Kommissionen ska offentliggöra de siffror som blir följden av sådana justeringar.

Artikel 11

Register

1. Kommissionen ska genom det unionsregister som inrättas i enlighet med artikel 10 i förordning (EU) nr 525/2013 säkerställa en korrekt bokföring enligt denna förordning av bl.a. årliga utsläppstilldelningar, utnyttjade flexibilitetsmöjligheter i artiklarna 4–7, uppfyllande av kraven i artikel 9 och ändringar av räckvidden enligt artikel 10 i denna förordning. Den centrala förvaltaren ska göra automatiska kontroller av alla transaktioner enligt denna förordning och vid behov blockera transaktioner för att säkerställa att inga oegentligheter förekommer. Denna information ska vara offentlig.
2. Kommissionen ska ha befogenhet att anta en delegerad akt för att genomföra punkt 1 i enlighet med artikel 12 i denna förordning.

Artikel 12

Utövande av delegering

1. Befogenhet att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 7.2 och 11 i denna förordning ska ges till kommissionen tills vidare från och med denna förordnings ikraftträdande.
3. Den delegering av befogenheter som avses i artiklarna 7.2 och 11 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 7.2 och 11 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 13

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska bistås av den kommitté för klimatförändringar som inrättats genom förordning nr 525/2013. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 14

Översyn

Kommissionen ska rapportera till Europaparlamentet och rådet senast den 28 februari 2024 och därefter vart femte år om tillämpningen av denna förordning, dess bidrag till EU:s övergripande mål om minskning av växthusgasutsläpp fram till 2030 och dess bidrag till målen i Parisavtalet, och kan lägga fram förslag om så är lämpligt.

Artikel 15

Ändring av förordning nr 525/2013/EU

Förordning nr 525/2013/EU ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 7.1 ska ändras på följande sätt:

a) Följande led ska införas som led aa:

”aa) Från och med 2023, sina antropogena utsläpp av de växthusgaser som anges i artikel 2 i förordningen [förordning om ansvarsfördelning] om bindande årliga minskningar av medlemsstaternas växthusgasutsläpp 2021–2030 för år X-2, i enlighet med UNFCCC:s rapporteringskrav.”

2. I artikel 7.1 ska andra stycket ersättas med följande:

”Medlemsstaterna ska årligen i sina rapporter informera kommissionen om de planerar att utnyttja flexibilitetsmöjligheterna i artikel 5.4 och 5.5 i förordning [...] om bindande årliga minskningar av medlemsstaternas växthusgasutsläpp 2021–2030.”

3. I artikel 13.1 c ska följande punkt läggas till som punkt viii:

”viii) från och med 2023, information om genomförda nationella strategier och åtgärder för att uppfylla skyldigheterna enligt förordning [...] om bindande årliga minskningar av medlemsstaternas växthusgasutsläpp 2021–2030, och information om ytterligare planerade nationella strategier och åtgärder i syfte att begränsa utsläppen av växthusgaser utöver åtagandena enligt den förordningen.”

I artikel 14.1 c ska följande led läggas till som led f:

”f) från och med 2023, prognoser över de totala växthusgasutsläppen och separata uppskattningar av beräknade utsläpp från utsläppskällor som omfattas av direktiv 2003/87/EG och av förordning [...] om bindande årliga minskningar av medlemsstaternas växthusgasutsläpp 2021–2030.”

5. I artikel 21.1 ska följande led läggas till som led c:

”c) Skyldigheter enligt artikel 4 i förordning [...] om bindande årliga minskningar av medlemsstaternas växthusgasutsläpp 2021–2030. Utvärderingen ska ta hänsyn till utvecklingen av unionens strategier och åtgärder och till information från medlemsstaterna. Vartannat år ska utvärderingen även omfatta prognoser över unionens framsteg mot ett fullgörande av sina minskningsåtaganden och över medlemsstaternas uppfyllande av sina skyldigheter.”

6. I artikel 21 ska följande punkt läggas till som punkt 4:

”Kommissionen får avge yttranden om de handlingsplaner som lämnas in av medlemsstaterna i enlighet med artikel 8.1 i förordning [...] om bindande årliga minskningar av medlemsstaternas växthusgasutsläpp 2021–2030.”

Artikel 16

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

- 1.1 Förslagets eller initiativets beteckning
- 1.2 Berörda politikområden i den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen
- 1.3 Typ av förslag eller initiativ
- 1.4 Mål
- 1.5 Motivering till förslaget eller initiativet
- 1.6 Varaktighet och budgetpåverkan
- 1.7 Planerad metod för genomförandet

2. FÖRVALTNING

- 2.1 Bestämmelser om uppföljning och rapportering
- 2.2 Administrations- och kontrollsystem
- 2.3 Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oegentligheter/oriktigheter

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

- 3.1 Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel
- 3.2 Beräknad inverkan på utgifterna
 - 3.2.1 *Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna*
 - 3.2.2 *Beräknad inverkan på driftsanslagen*
 - 3.2.3 *Beräknad inverkan på anslag av administrativ natur*
 - 3.2.4 *Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen*
 - 3.2.5 *Bidrag från tredje part*
- 3.3 Beräknad inverkan på inkomsterna

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1 Förslagets eller initiativets beteckning

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om bindande årliga minskningar av medlemsstaternas växthusgasutsläpp 2021–2030 för att skapa en motståndskraftig energiunion och fullgöra åtagandena enligt Parisavtalet

1.2 Berörda politikområden i den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen²³

Politikområde: Klimatåtgärd

ABB-verksamhet: Klimatåtgärder på unionsnivå och internationell nivå (ABB-kod 34 02 01)

1.3 Typ av förslag eller initiativ

☐ Förslaget/initiativet avser en **ny åtgärd**

☐ Förslaget/initiativet avser **en ny åtgärd efter ett pilotprojekt/förberedande åtgärd**²⁴

X Befintlig åtgärd vars genomförande förlängs i tiden

☐ Förslaget/initiativet avser **en åtgärd som omformas till en ny åtgärd**

1.4 Mål

1.4.1 Fleråriga strategiska mål för kommissionen som förslaget eller initiativet är avsett att bidra till

Förslaget ingår i lagstiftning om genomförande av det klimat- och energipaket fram till 2030 som Europeiska rådet enades om i oktober 2014 för att uppnå EU:s mål att på ett kostnadseffektivt sätt minska växthusgasutsläppen med minst 40 % fram till 2030 jämfört med 1990 års nivåer och bidra till att begränsa den globala uppvärmningen.

Förslaget är en del av kommissionens tio politiska prioriteringar och ett viktigt inslag i den strategiska ramen för energiunionen.

1.4.2 Specifika mål eller verksamheter inom den verksamhetsbaserade förvaltning och budgetering som berörs

Specifikt mål nr 1

Att övervaka framstegen och kontrollera att medlemsstaterna uppfyller kraven på utsläppsminskningar i förslaget för att uppnå en EU-omfattande minskning av utsläppen av växthusgaser i sektorer utanför utsläppshandelssystemet med 30 % jämfört med 2005 års nivåer på ett sätt som är rättvist, kostnadseffektivt och säkerställer miljöintegritet.

²³ Verksamhetsbaserad förvaltning och verksamhetsbaserad budgetering benämns ibland med de interna förkortningarna ABM respektive ABB.

²⁴ Som avses i artikel 54(2) (a) eller (b) i budgetförordningen.

Berörda verksamheter enligt den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen

Klimatåtgärd

1.4.3 Verkan eller resultat som förväntas

Beskriv den verkan som förslaget eller initiativet förväntas få på de mottagare eller den del av befolkningen som berörs.

Förslaget ska leda till en EU-omfattande minskning av utsläppen av växthusgaser i sektorer utanför utsläppshandelssystemet med 30 % fram till 2030 jämfört med 2005.

I förslaget fastställs nationella mål för sektorer utanför utsläppshandelssystemet som huvudsakligen är baserade på BNP per capita, vilket beaktar den vikt medlemsstaterna fäster vid rättvisa. De planerade justeringarna av målen för höginkomstmedlemsstater och förbättringen av befintliga och nya flexibilitetsmöjligheter gör att målet kan uppnås på ett kostnadseffektivt sätt. För att säkerställa en övergripande miljöintegritet måste startpunkten 2021 för utsläppsminskningsbanorna baseras på historiska utsläpp och nya flexibilitetsmöjligheter så att EU uppnår sitt internationella åtagande om en minskning på minst 40 % av de inhemska växthusgasutsläppen fram till 2030 jämfört med 1990 års nivåer.

Mindre frekventa efterlevnadskontroller rekommenderas, nämligen vart femte år i stället för varje år, vilket minskar den administrativa bördan på både medlemsstaterna och kommissionen. Det finns inga direkta rapporteringsskyldigheter eller andra administrativa konsekvenser för företag, små och medelstora eller mikroföretag.

Förslaget riktar sig till medlemsstaterna som institutionella aktörer. Den föreslagna politiken ska genomföras på nationell nivå och påverkar därmed främst deras nationella myndigheter. De nationella åtgärder som vidtas av medlemsstaterna kommer, beroende på typ och omfattning, att påverka olika intressenter i de berörda branscherna.

Vidare inverkan kommer att bero på de nationella strategier och åtgärder som väljs i varje enskilt land

1.4.4 Indikatorer för bedömning av resultat eller verkan

Ange vilka indikatorer som ska användas för att följa upp hur förslaget eller initiativet genomförs.

Indikator nr. 1: Reduktionsnivå för icke ETS-baserade växthusgasutsläpp i EU.

Indikator nr. 2: Nivå av utsläppsminskningar i medlemsstaterna.

1.5 Motivering till förslaget eller initiativet

1.5.1 Behov som ska tillgodoses på kort eller lång sikt

Medlemsstaterna ska uppfylla sina nationella mål för minskade utsläpp för år 2030. De ska genomföra strategier och åtgärder samt juridiska och administrativa bestämmelser som är nödvändiga på nationell nivå för att uppfylla bestämmelserna i förslaget. Kommissionen ska utveckla relevanta genomförandeåtgärder för perioden efter 2020.

1.5.2 Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå

Klimatförändringar är ett gränsöverskridande problem. Eftersom målet för den föreslagna åtgärden inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna var för sig, är samordning av klimatåtgärder på EU-nivå och, om möjligt, på global nivå nödvändig och EU:s åtgärder motiveras genom subsidiaritetsprincipen. EU och dess medlemsstater deltar gemensamt i genomförandet av Parisavtalet. Den gemensamma

åtgärden gör det möjligt för EU att ta itu med frågor om både rättvisa och effektivitet och samtidigt nå ett ambitiöst miljömål. Artiklarna 191 till 193 i EUF-fördraget bekräftar och EU:s befogenheter i fråga om klimatförändringar.

1.5.3 Erfarenheter från liknande försök eller åtgärder

Även om det nuvarande ansvarsfördelningsbeslutet fortfarande befinner sig i ett tidigt skede av genomförandet kan medlemsstaternas åtaganden åtminstone delvis anses ha varit effektiva när det gäller att stimulera nya nationella strategier och åtgärder som främjar faktiska minskningar av växthusgasutsläppen inom ansvarsfördelningsbeslutets tillämpningsområde. Denna effekt har förstärkts av det faktum att EU lanserade ansvarsfördelningsbeslutet tillsammans med ett antal andra klimat- och energiinitiativ i 2020-paketet som framför gällde energieffektivitet och förnybar energi. För flera av de sektorer som omfattas av ansvarsfördelningsbeslutet, t.ex. byggnader, transporter, jordbruk och avfallshantering, berodde en betydande del av utsläppsminskningarna hittills på tekniska förändringar som påverkats av politiska ingripanden till följd av 2020-paketet. Generellt sett har ansvarsfördelningsbeslutet resulterat i att medlemsstaterna har blivit mer aktiva i sina överväganden om nya sätt att reducera utsläppen och hur strategierna bäst bör utformas. Ansvarsfördelningsbeslutet befanns ha resulterat i begränsad ökning av den administrativa bördan på medlemsstatsnivå, ehuru det kan finnas möjligheter för minskning av administrativa kostnader på EU-nivå.

1.5.4 Förenlighet med andra lämpliga instrument

Genom förslaget förlängs den nuvarande EU-mekanismen för ansvarsfördelning för sektorer som inte omfattas av utsläppshandelssystemet fram till 2030 och det är en integrerad del av ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030 och av kommissionens strategi för en motståndskraftig energiunion med en långsiktig klimatpolitik. Framför allt bidrar den till att leverera energiunionens fjärde dimension för utfasning av fossila bränslen.

Det överensstämmer med andra delar av energiunionspaketet, såsom energieffektivitetspaketet, som har ett starkt fokus på energieffektivitet i byggnader, paketet för förnybar energi, liksom initiativet för utfasning av fossila bränslen inom transportsektorn.

Medlemsstaterna ansvarar för att genomföra strategier och åtgärder för att uppfylla sina skyldigheter, varav några även förväntas bidra till uppnåendet av EU:s åtaganden om förnybar energi och energieffektivitet.

1.6 Varaktighet och budgetpåverkan

X Förslag eller initiativ som **pågår under begränsad tid**

- ☐ Förslaget eller initiativet ska gälla från 2021 till 2030
- ☐ Det påverkar resursanvändningen från 2019 till 2031
- ☐ Förslag eller initiativ som pågår under **obegränsad tid**

Efter en inledande period ÅÅÅÅ–ÅÅÅÅ,

beräknas genomförandetakten nå en stabil nivå.

1.7 Planerad metod för genomförandet²⁵

X **Direkt förvaltning** av kommissionen

- ☐ genom dess avdelningar, bland annat genom sin personal i unionens delegationer;
- ☐ av genomförandeorgan;

☐ **Delad förvaltning** med medlemsstaterna

☐ **Indirekt förvaltning** genom att överlåta genomförandeuppgifterna till:

- ☐ tredjeländer eller organ som utsetts av dem;
- ☐ internationella organisationer och deras organ (att specificera);
- ☐ EIB och Europeiska investeringsfonden,
- ☐ organ som avses i artiklarna 208 och 209 i budgetförordningen;;
- ☐ offentligrättsliga organ;
- ☐ privaträttsliga organ som anförtrotts offentliga förvaltningsuppgifter, i den utsträckning som dessa lämnar tillräckliga ekonomiska garantier;
- ☐ organ som omfattas av privaträtten i en medlemsstat, som anförtrotts uppgifter inom ramen för ett offentlig-privat partnerskap och som lämnar tillräckliga ekonomiska garantier;
- ☐ personer som anförtrotts ansvaret för genomförandet av särskilda åtgärder inom Gusp som följer av avdelning V i EU-fördraget och som fastställs i den grundläggande akten.
- *Vid fler än en metod, ange kompletterande uppgifter under "Anmärkningar".*

Anmärkningar

Förslaget är en fortsättning på det nuvarande beslutet nr 406/2009/EG (ansvarsfördelningsbeslutet) med uppgraderade övervaknings- och rapporteringskrav för medlemsstaterna och förvaltningsuppgifter för kommissionen. Kommissionen kommer att fortsätta att stödjas av Europeiska miljöbyrån gällande övervakning av medlemsstaternas framsteg för att uppfylla sina skyldigheter enligt förslaget.

²⁵

Närmare förklaringar av de olika metoderna för genomförande med hänvisningar till respektive bestämmelser i budgetförordningen återfinns på BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

2. FÖRVALTNING

2.1 Bestämmelser om uppföljning och rapportering

Ange intervall och andra villkor för sådana åtgärder

Övervakning av framsteg och bedömning av efterlevnad kommer att utgå från ett befintligt omfattande ramverk av övervakning, rapportering och kontroll som delvis fastställs i förslaget, delvis i övervakningsmekanismförordningen (förordning (EU) nr 525/2013) och dess tillämpningsföreskrifter. Den gedigna rapporterings- och efterlevnadscykel som fastställs i ansvarsfördelningsbeslutet kommer att bibehållas enligt förslaget. Medlemsstaterna fortsätter att vara skyldiga att uppnå årliga utsläppsgränser och att följa en linjär utsläppsbana under perioden 2021–2030, men den faktiska efterlevnadskontrollen kommer att göras vart femte år istället för årligen.

För att säkerställa att bedömningen av efterlevnaden bygger på korrekta uppgifter, kommer den inventering av växthusgaser som lämnats in av medlemsstaterna även i fortsättningen att granskas av kommissionen. Europeiska miljöbyrån kommer att fortsätta att samordna kontrollen av att den information som lämnas är transparent, korrekt, enhetlig, jämförbar och fullständig.

Befintliga krav på medlemsstaterna att rapportera vartannat år om de strategier och åtgärder som genomförs för att fullgöra åtagandena enligt detta förslag och om sina utsläppsprognoser kommer att fortsätta att gälla.

2.2 Administrations- och kontrollsystem

2.2.1 Risker som identifierats

Medlemsstaterna rapporterar inte, eller rapporterar inte i tid, sina årliga utsläpp av växthusgaser.

2.2.2 Information om intern kontroll som inrättats

Tack vare det redan befintliga och väletablerade årliga rapporteringssystemet för medlemsstaternas utsläpp av växthusgaser som fastställs i övervakningsmekanismförordningen, finns rutiner för att se till att utsläppsrapporter kommer in i tid och att en medlemsstat som inte uppfyller sina rapporteringsskyldigheter kan få hjälp.

2.2.3 En uppskattning av kostnaderna och fördelarna med kontrollerna och en bedömning av den förväntade felrisknivån

Felrisken är inte tillämplig.

2.3 Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oegentligheter/oriktigheter

Beskriv förebyggande åtgärder (befintliga eller planerade)

Övervakningen av medlemsstaternas fullgörande av sina åtaganden enligt detta förslag, utgår från ett väletablerat befintligt system för kvalitetskontroll och kontroll av deras årliga rapporter om utsläpp av växthusgaser. Därmed säkerställs att eventuella luckor eller oegentligheter när det gäller rapporterade utsläppsdata åtgärdas och korrigeras i tid för kontrollen av efterlevnad.

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1 Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

- Befintliga budgetposter

Redovisa enligt de berörda rubrikerna i den fleråriga budgetramen i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ avanslag	Bidrag			
		Diff./Icke-diff ²⁶ .	från EFTA-länder ²⁷	från kandidatländer ²⁸	från tredje-länder	enligt artikel 21.2 b i budgetförordningen
2	34.02.01 ²⁹	Diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
2	07.02.06 ³⁰	Diff.	JA	JA	JA	NEJ
5	34,01 %	Icke-diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

- Nya budgetrubriker som föreslås: **Ej tillämpligt**

Redovisa enligt de berörda rubrikerna i den fleråriga budgetramen i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ avanslag	Bidrag			
	Nummer[Beteckning.....]	Diff./Icke-diff.	från EFTA-länder	från kandidatländer	från tredje-länder	enligt artikel 21.2 b i budgetförordningen
	[XX.YY.YY.YY]		JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ

²⁶ Diff. Differentierade respektive icke-differentierade anslag.

²⁷ Efta: Europeiska frihandelssammanslutningen.

²⁸ Kandidatländer och i förekommande fall potentiella kandidatländer i västra Balkan.

²⁹ Minskning av utsläpp av växthusgaser

³⁰ Bidrag till Europeiska miljöbyrån

3.2 Beräknad inverkan på utgifterna

]

3.2.1 Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Nummer	Hållbar tillväxt: Naturresurser
------------------------------------	--------	---------------------------------

GD: CLIMA			År 2017	År 2018	År 2019	År 2020				TOTALT
• Driftsanslag										
34 02 01	Åtaganden	(1)			0,900					0,900
	Betalningar	(2)			0,540	0,360				0,900
07 02 06	Åtaganden	(1 a)			0,200	0,200				0,400
	Betalningar	(2 a)			0,200	0,200				0,400
Administrativa anslag som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program ³¹										
Budgetrubrik (nr)		(3)								
TOTALA anslag TOTALT GD CLIMA	Åtaganden	=1+1a +3			1,100	0,200				1,300
	Betalningar	=2+2a +3			0,740	0,560				1,300

³¹ Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

• TOTALA driftsanslag	Åtaganden	(4)			1,100	0,200				1,300
	Betalningar	(5)			0,740	0,560				1,300
• TOTALA anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för särskilda program		(6)								
TOTALA anslag för RUBRIK 2 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	=4+ 6			1,100	0,200				1,300
	Betalningar	=5+ 6			0,740	0,560				1,300

Följande ska anges om flera rubriker i budgetramen påverkas av förslaget eller initiativet:

• TOTALA driftsanslag	Åtaganden	(4)								
	Betalningar	(5)								
• TOTALA anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för särskilda program		(6)								
TOTALA anslag för RUBRIKERNÄ 1–4 i den fleråriga budgetramen (referensbelopp)	Åtaganden	=4+ 6			1,100	0,200				1,300
	Betalningar	=5+ 6			0,740	0,560				1,300

De föreslagna åtgärderna kommer att genomföras inom finansieringsramen för Life enligt överenskommelse i den fleråriga budgetramen 2014–2020

Rubrik i den fleråriga budgetramen	5	"Administrativ utgift"
---	----------	------------------------

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		År 2017	År 2018	År 2019	År 2020				TOTALT
GD: CLIMA									
• Personalresurser		0,402	0,402	0,606	0,606				2,016
• Övriga administrativa utgifter				0,015	0,015				0,030
TOTALT GD CLIMA	Anslag	0,402	0,402	0,621	0,621				2,046

TOTALA anslag för RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen	(summa åtaganden = summa betalningar)	0,402	0,402	0,621	0,621				2,046
---	--	-------	-------	-------	-------	--	--	--	-------

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		År 2017	År 2018	År 2019	År 2020				TOTALT
TOTALA anslag för RUBRIK 1–5 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	0 402	0 402	1 721	0 821				3 346
	Betalningar	0 402	0 402	1 361	1 181				3 346

3.2.2 Beräknad inverkan på driftanslagen

☐ Förslaget/initiativet kräver inte att driftanslag tas i anspråk

X Förslaget/initiativet kräver att driftanslag tas i anspråk enligt följande:

Åtagandebemyndiganden i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Mål- och resultatbeteckning ⇓			År 2017		År 2018		År 2019		År 2020								TOTALT	
	RESULTAT																	
	Typ ³²	Genomsnittliga kostnader	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Totalt antal	Total kostnad
SPECIFIKT MÅL 1																		
- Resultat	Tillhandahålland	0,900					1	0,900									1	0 900
- Resultat	IT-utveckling	0,200					1	0,200	1	0,200							2	0 400
- Resultat																		
Delsumma för specifikt mål nr 1							2	1,100	1	0,200							5	3,100
SPECIFIKT MÅL 2 ...																		
- Resultat																		
Delsumma för specifikt mål nr 2																		
TOTALA KOSTNADER							2	1,100	1	0,200							3	1 300

³²

Resultaten som ska anges är de produkter eller tjänster som levererats (t.ex. antal studentutbyten som har finansierats eller antal kilometer väg som har byggts).

3.2.3 Beräknad inverkan på anslag av administrativ natur

3.2.3.1 Sammanfattning

☐ Förslaget/initiativet kräver inte att anslag av administrativ natur tas i anspråk

X Förslaget/initiativet kräver att anslag av administrativ natur tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År 2017	År 2018	År 2019	År 2020				TOTALT
--	------------	------------	------------	------------	--	--	--	--------

RUBRIK 5i den fleråriga budgetramen								
Personalresurser	0 402	0 402	0,606	0,606				2 016
Övriga administrativa utgifter			0,015	0,015				0 030
Delsumma RUBRIK 5i den fleråriga budgetramen	0 402	0 402	0,621	0,621				2 046

för belopp utanför RUBRIK 5³³ i den fleråriga budgetramen								
Personalresurser								
Andra utgifter ^{av} administrativ natur								
Delsumma för belopp utanför RUBRIK 5i den fleråriga budgetramen								

TOTALT	0 402	0 402	0,621	0,621				2,046
---------------	-------	-------	--------------	--------------	--	--	--	--------------

Personalbehov och andra administrativa kostnader ska täckas genom anslag inom generaldirektoratet som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

³³

Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

3.2.3.2 Beräknat personalbehov

☐ Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk.

☒ Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

Uppgifterna ska uttryckas i heltidsekvivalenter

	År 2017	År 2018	År 2019	År 2020			
• Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)							
34 01 01 01 (vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna)	3	3	4	4			
XX 01 01 02 (Vid delegationer)							
XX 01 05 01 (indirekta forskningsåtgärder)							
10 01 05 01 (direkta forskningsåtgärder)							
• Extern personal (uttryckt i heltidsekvivalenter: FTE)³⁴							
34 01 02 01 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier – totalt)			1	1			
XX 01 02 02 (kontraktsanställda, lokalanställda, nationella experter, vikarier och unga experter vid delegationerna)							
XX 01 04 å ³⁵	- vid huvudkontoret						
	- vid delegationer						
XX 01 05 02 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier som arbetar med indirekta forskningsåtgärder)							
10 01 05 02 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier som arbetar med indirekta forskningsåtgärder)							
Annan budgetrubrik (ange vilken)							
TOTALT	3	3	5	5			

³⁴ motsvarar det politikområde eller den avdelning i budgeten som avses.

Personalbehoven ska täckas med personal inom generaldirektoratet som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till rådande begränsningar i fråga om budgetmedel.

Beskrivning av arbetsuppgifter:

Tjänstemän och tillfälligt anställda	Eftersom förslaget är en fortsättning på det nuvarande ansvarsfördelningsbeslutet, kommer nuvarande team av tjänstemän på GD CLIMA att förvalta det. Ytterligare en tjänsteman krävs fr.o.m. 2019 för att ge medlemsstaternas representanter stöd och för att utveckla och hantera den del av unionens nuvarande register, som är ett komplicerat och kritiskt system, som är en följd av ansvarsfördelningsbeslutet.
Extern personal	En kontraktsanställd kommer att behövas för att underlätta övergångs- och överlappningsfasen mellan det nuvarande och det nya ansvarsfördelningsbeslutet under åren 2019–2020, samt bistå i det nya initiativets uppstartsfas.

³⁴ [Denna fotnot förklarar vissa initialförkortningar som inte används i den svenska versionen].

³⁵ Undertaket för extern personal som omfattas av driftsanslag (tidigare BA-rader)

3.2.4 Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen

☒ Förslaget/initiativet är förenligt med den gällande fleråriga budgetramen.

☐ Förslaget/initiativet kräver omfördelningar under den berörda rubriken i den fleråriga budgetramen.

Förklara i förekommande fall vilka ändringar i planeringen som krävs, och ange berörda budgetrubriker och belopp.

☐ Förslaget/initiativet förutsätter att flexibilitetsmekanismen utnyttjas eller att den fleråriga budgetramen revideras.

Beskriv behovet av sådana åtgärder, och ange berörda rubriker i budgetramen, budgetrubriker i den årliga budgeten samt belopp.

3.2.5 Bidrag från tredje part

☒ Det ingår inga bidrag från tredje part i det aktuella förslaget eller initiativet.

Förslaget eller initiativet kommer att samfinansieras enligt följande:

Anslag i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År n	År n+1	År n+2	År n+3	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			Totalt
Ange vilken extern organisation eller annan källa som bidrar till finansieringen								
TOTALA anslag som tillförs genom samfinansiering								

3.3 Beräknad inverkan på inkomsterna

X Förslaget/initiativet påverkar inte budgetens inkomstsida.

☐ Förslaget/initiativet påverkar inkomsterna på följande sätt:

- ☐ påverkan på egna medel
- ☐ påverkan på ”diverse inkomster”

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Budgetrubrik i den årliga budgetens inkomstsidan:	Belopp som förts in för det innevarande budgetåret	Förslaget eller initiativets inverkan på inkomsterna ³⁶						
		År n	År n+1	År n+2	År n+3	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)		
Artikel								

Ange vilka budgetrubriker i utgiftsdelen som berörs i de fall där inkomster i diversekategorin kommer att avsättas för särskilda ändamål.

--

Ange med vilken metod inverkan på inkomsterna har beräknats.

--

³⁶

När det gäller traditionella egna medel (tullar och sockeravgifter) ska nettobeloppen anges, dvs. bruttobeloppen minus 25 % avdrag för uppbörds-kostnader.